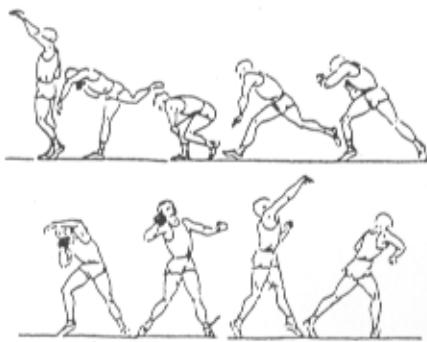

**המאמר הרביעי והחמישי בסדרה זו
يسکור את הסוגים השונים של
הדייפה כדור ברזל ויתמוך בסגנון
היעיל והמתאים ביותר ללימוד בבית
הספר - סגנון החדייפה הגבית.**

- א. עמדת מוצא, נב. לכיוון החדייפה, משקל הגוף על רגל ימין, רגלי שמאל תומכת בקצות האצבעות וכפופה מעט. רגל ימין צמודה לדופן של מעגל החדייפה, כף הרגל מסובבת מעט פנימה (בעיקר אצל המתחלים). הידיים כבשו בחדיפה ממקומות.
- כדור הברזל נמצא מעל רגל ימין. מפרק יד ימין כפוף בזווית של כ- 45 מעלות וונמצא לפני הכתפיים. יד שמאל (לא כדורי) כפופה מעט לפניו הגוף, כדי לשמר על שיווי משקל ולסייע, מאוחר יותר, בהפנימית הגוף שמאלת.
- ב. **תנועות מקדמיות:** לפני תחילת ה"חרצת" ישן כמה תנועות מוקדמות:
 1. הטיה של הגוף לפנים (הכתפיים נמצאות כמעט בקו אחד עם המתנים).
 2. רגל ימין (הנושאת את משקל הגוף) מתכופפת לזרווית של 30-40 מעלות בין השוק לירך.
 3. רגל שמאל מתכוופת אף היא (שני המרכיים קרובות זו לזו).

- התנועות המקדמיות אצל ההדריך המתחיל מעותות ואיתיות מלאה של החודף המתקדם, בשל הכוח ששליטה על שווי המשקל וקצב התנועה. בשלב זה ימליץ המורה לתלמידיו:
 - למצוא עמדת מוצא נוחה וריפואה.
 - להקפיד על תנועה רצופה של הcador מתחילה התנועה (דרך הגלגלת והחדייפה עצמה) ולהגברת מהירותו של הcador לקרה החדייפה. ההאצה היא הדרגתנית אך רצופה.
 - בשלב זה לחשאייר עדין את גב לכיוון החדייפה.

סוגי הדיפות כדור-ברזל

- חדייפה חזקה ומהירה ברגל ימין (רגל ימין צריכה להגיע במהירות אל מתחת למרכז הגוף של הגוף, כך שהחודף ייד לפרק ברגל ימין, ככל משקל גופו נמצא מעלה). רגלי שמאל פועלות כמו בסגנון מס' 3.

- 5) **חדייפה גבית עם צעדי רדיפה** (גב לכיוון החדייפה): צעד הרדיפה צריך להיות ובסופו יש להגיע לעמדת מוצאת של הדיפה ממקומות.

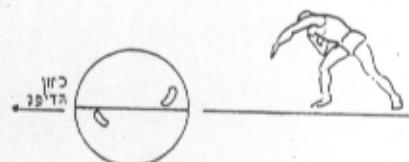

- כותב המאמר אינו ממילץ על סגנון הרדיפה, בשל החשש של העברת מרכז הגוף אל רגל שמאל עוד לפני תחילתה של פעולה החדייפה. יש הטוענים, שסגנון החדייפה הגבית (אוביורייאן) קשה מידי לתלמידים, בגלל חולשת שריריו נב הרלוונטיים לחדייפה, ולכן הם ממליצים על החדייפה הצדית (מס' 4/א-על-פי-בן, עם הכנה נכונה ולימוד הסגנון כמיומנות מוטורית ספציפית, הסגנון המומלץ לתלמידים הוא סגנון החדייפה הגבית).

- 6) **חדייפה גבית (סגנון אוביורייאן)** הוראת הסגנון באה, כמובן, לאחר הוראת יסודות החדייפה ותנועת החדייפה ממקומות. אחיזות הcador זהה לsegnon החדייפה הגבית.

הצנת סוגים של הדיפת נועדה בעיקר כדי להבהיר את חשיבות התנועה האופקית ולהציג את יתרונות הגלגלת. בכל מקרה, בכל סוג של תרצה, המטרה היא להציג תואוצה מיטבית לקראת תנועת החדייפה.

- 1) **חדיפה ממקומות** (גב לכיוון החדייפה): הנפת רגל שמאל והנחתה מהחוריו רגל ימין.

- 2) **חדיפה מהליכת (פנים לכיוון החדייפה):** צעד ברגל שמאל תוך פניה ימינה, שיכלול פנים ברגל ימין, שבצד מהיר בשמאלי והדיפה מיד בהמשך ההתקדמות. הדגש הוא על הזרת מרכז הגוף, תוך כדי שיכול רגל ימין והאצה לקראת שחרור הcador.

- 3) **חדיפה מהליכת (צד הגוף פונה לכיוון החדייפה):** עמדה זו מאפשרת ריצוף טוב יותר ביצוע תנועת שיכול רגל ימין, שטוחה ככל האפשר, המאפשרת הדיפה נכתה.

- 4) **חדיפה צידית (סגנון פוקס) (צד הגוף פונה לכיוון החדייפה):** סגנון זה נפוץ בבתי ספר. הנפת רגל שמאל הצידה, סגירה וגלגלת הצדיה ברגל ימין תוך הנפה נוספת, שטוחה, של רגל שמאל. רק לאחר סיום הגלגלת השניה

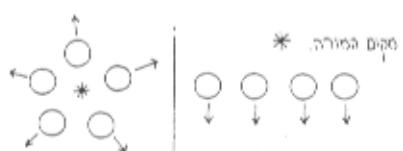
8. לשיפור תנועות הרגליים: עמידה בוגות, פנים אל פנים באחיזות ידיים. א. - ביצוע ניתורים רצופים על רגל אחת תוך שילוב של הנפת רגל שמאל לאחר וחתיפה ברגל ימין. ב. אחיזת בן הזוג כדי לשמרו על שיווי משקל. ג. לימוד התנועות המקדיות את הגלישה: חשוב לבצע את התנועות במצב רפואי ובڪבuth.

10. לימוד הגלישה: גלישה לאורך קו מסומן ברגל ימין, ואח"כ בשמאלו.
- גלישה ברגל תוך מעבר תוך מעלה דרגית או מכשול נמוך מאד. אח"כ ברגל שמאל.
- בזוגות: רגל שמאל מוחזקת ע"י בן-זוג, עדיף גלישה שטוחים ודינמיים, תוך משיכת מהירה של רגל ימין והעברת כל משקל הגוף אל הרגל.
- גלישה בימין תוך תוך ביצוע שימושה כלשוי (בעיטה בכדור בעקב הרגל למשל). כנ"ל ברגל שמאל.
- ביצוע גלישה ע"י שני תלמידים במקביל ועצירה בשלב הנחיתה על שתי רגליים.
• חשוב לשלב את לימוד הגלישה עם תרגילים שיפור החדיפה מהמקום.
• אין לתרגל יותר מדי את הגלישה "על ריק", חשוב להגיע לbijoux הדיפה שלמה, אך רק כאשר המורה מעריך שהתלמיד מסוגל לבצעה.
11. ביצוע החדיפה הנכנית בשלמותה.

ויצרים מעגל, והמורה נמצא באמצעות המעגל (עמ"י ANN HOMMANN)

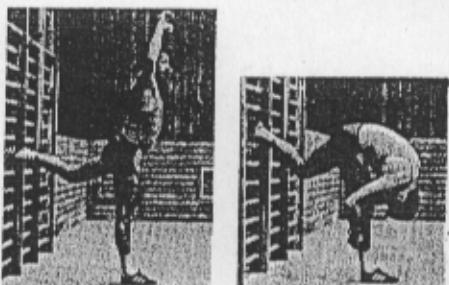
תרגילים ללימוד הגלישה

1. גו נתוי לפנים, ידיים למטה, כתפיים רפואיים הילכה לאחרו ברגלים כפופות. מרחק היליכה מעלה. 20 מ', יש לחזור על התרגיל 6-8 פעמים.

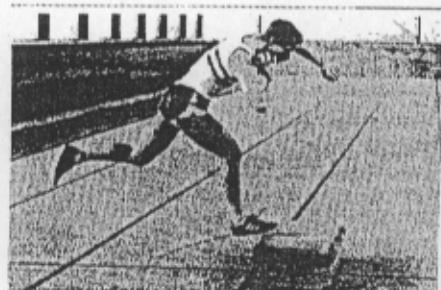

- 2.אותה עמדת מוצא, צעדי ריצה מהיריים וקצרים לאחרו לאורך 20-15 מ', 6-8 חזרות.
3.כנייל, ריצה מהירה לאחר בעדים קטנים ומ עבר לניטורים לאחרו 15-20 מ', 6-8 פעמים.chorot.

4. כמו בתרגיל 3 עם ניתורים על רגל אחת וחילוף רגלי. 8-10 חזרות של 15-20 מ'.
5. לשיפור היציבות ושינוי המשקל: עמידה אחריות ליד סולם, רגל שמאל (רגל ההנפה בגלישה) מונחת על שלב שכובה המותניים; כפיפה לפנים והזדקפות; הפניות גו לימין ולשמאל.

6. כמו בתרגיל 5, אך בכפיפת הרגל העומדת (ימנו) וכן ניתורים קלים.
7. לשיפור הכוח המתפרק ברגל ימין: עמידה ברגל ימין על דיזוט ארגנו; כפיצה לאחר אל הקרקע וביצוע הגלישה.

ג. הגלישה: הגלישה היא התנועה שבוצע ההורף בתוך גל הגדיפה ולארכו - לכיוון החדיפה; בעת הגלישה מעבירה לצורך שחזור הcador מהיד. טرت הגלישה היא להביא את ההורף למכב טבי ויעיל לחדיפה.

בזמן הגלישה, תוך האצת התנועה - הכוון הוא ישיר ובמניגמוס תנועות לצדים, או תנועת אגיות. בזמן הגלישה מתחלילה תנועה קלה כלפי מעלה. רגל שמאל מונפת לאחר ומבצעת מעין בעיטה, ובו-זמנית - חתיפה של רגל ימין. הגלישה מתחלילה כאשר רגל ימין מסימית את החדיפה.

הגלישה מטבחת תוך תנועת הגוף לאחר, לכיוון החדיפה. רגל ימין מחליקה לאחרו קרוב ככל האפשר לקרקע. הורדת שתי הרגלים לקרקע נעשית כמעט בו-זמנית. הגב פונה עדין לכיוון החדיפה. הנחיתה היא על כרויות כפות הרגלים. הן פונות החוצה בזווית של 60-90 מעלות, שהרי הפניות הרגליים לכיוון החדיפה מקדימה את הפנית הגוף.

המורה ימליץ בפני תלמידיו להקפיד על נקודות הבאות בשלב הגלישה:
ג. האצת הדՐגתית, אך תנעה רפואייה.
ד. תנועת הרגליים מקדימה את תנועת הגוף עד שלב הסופי.

ר. רצוי לשוב את הפניות הכתפיים שמאליה לכיוון החדיפה).

ג. על החלק התיכון של הגוף להיות דינמי, עד שהחלק העליון - פסיבי.

ד. בסיום הגלישה כרית רגל שמאל צריכה להימצא בכו אחד עם עקב רגל ימין.

ה. הפניות הגוף לאחר סיום הגלישה מתחלילה ברגליים: החלק העליון מתחיל לפניות שמאליה רק כאשר הרגליים ישירות כמעט לגמרי. המותניים נעים לפנים בד בבד עם הפניות החלק העליון שמאליה, משקל הגוף עובר אל רגל שמאל (הישרה), מה ש"מקפיף" את הגוף אל תוך החדיפה.

ח. לאחר הנחיתה על שתי הרגליים, בסיום הגלישה, כל התנועות חוזות לחדיפה מהמקום.

אירוגון התלמידים

אירוגון התלמידים לקרואת לימוד ותרגול החדיפה הוכר במאמר קודם, אך כאשר מתרגלים מספר מעגלי הדיפה עם גלישה, מומלץ לסמן על הקרקע מספר מעגלי הדיפה בעלי קוטר חוקי (2.135 מ'). אם שטח החדיפה מוגבל, ניתן לסמן מעגלי הדיפה, כך שהתלמידים עצם